

e-OBČASNIK

Št. 3

OŠ bratov Letonja Šmartno ob Paki

Dragi bralci e-OBČASNIKA!

Pred vami je nov, v tem šolskem letu predzadnji e-Občasnik, ki je tokrat v pomladnih barvah, saj prinaša pisano paleto likovnih umetnin, zgodbic, stripov, pesmic, ščepec srčkov, rožic in še česa.

Uživajte v njem.

Urednici:

Katarina Čokl in Lea Stiplovšek

V Šmartnem ob Paki, marec 2019

Če bi lahko bil moj dežnik balon ...

Nekega dne bi šla na travnik. Razprla bi dežnik in dežnik bi šel nad oblaki. Ta dežnik je nekaj posebnega, sem si zašepetala. Ta dežnik te lahko odpelje kamorkoli si želiš. Mene bi odpeljal v Pariz. Tam bi videla ljudi, Eifflov stolp, arhe in zgradbe.

Julija Kolenc, 3. b

Jaz sem v Parizu. Tam stoji Eifflov stolp. To je veliko mesto z veliko prebivalci, kjer lahko obiščemo Elizejske poljane. Pariz je glavno mesto Francije in mesto kulture in umetnosti. V mestu lahko obiščemo muzeje, galerije, razstave in cerkva. Cilj kolesarske dirke Tour de France je v Parizu.

Tajda Vajngerl, 3. b

Dobila sem nov dežnik. Oprijela sem se dežnika, zaprla oči in dežnik me je ponesel v zrak. Ko sem odprla oči, sem bila nad Parizom. Nato sem pristala in videla Eifflov stolp. Tam sem preživela krasne dogodivščine.

Ela Prauhart, 3. b

Dežnik bi prijel za kljuko, zamižal in odletel v Ljubljano. Odšel bi na stadion in si ogledal tekmo. Po koncu tekme bi šel k Saviču in ga prosil za avtogram. Kasneje bi si kupil sladoled in odletel domov.

Luka Zupan, 3. b

Res sem naredil tisto z dežnikom, prijel za kljuko in poletel. Letel sem nad ogromno hišami. Ko sem odprl oči, sem videl polno nekakšnih stavb. Letel sem nad mestom Rovinj. Poleg tistih pik je bilo ogromno pik. Potem sem se začel spuščati in pristal sem v deželi matematike. Tam so računi rastle z dreves in namesto rož so rastle računi.

Luka Suljić, 3. b

Moj dežnik me je ponesel v Cancun. Tam sem se spustila in srečala Karol Sevilla. Pozdravila sem jo, ona pa mene. Šla sem nazaj.

Urška Veberič, 3. b

Želim potovati z balonom. Poleteti na morje. Tam bom videl polno ptic in bo zelo lepo.

Jure Rosenstein, 3. b

V DEŽELI SLADKARIJ

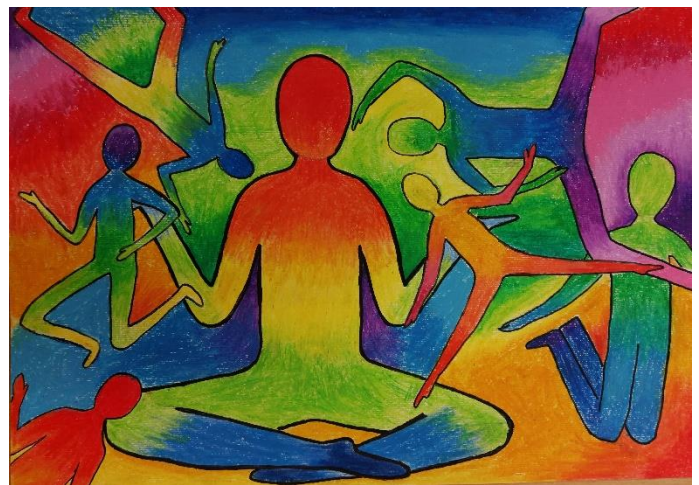

Vida Ramšak, 8. a

V deželi Sladkorjev Grič je vse iz sladkarij. Prebivalci živijo v hišah iz keksov. Na gredicah rastejo namesto cvetic bonbončki in lizike. Reka, ki teče mimo plaže je čokoladna. Vozila so na sladkorni pogon. Trava je iz marcipana. Prebivalci na vitorih in poljih gojijo najrazličnejše sladkarije.

V Sladkornem griču imajo tudi šolo. Pouk trajata tri ure na dan. Preostali del dneva, se igrajo na prostem. V tej deželi je živel tudi deček, ki ni maral sladkarij. Ker jih je pojedel premalo, je zbolel. Postal je ves lepljiv. Mamica in očka, sta mu sladkarije podtikala med nezdravo zelenjavo, ki jo izdelujejo v laboratorijih. Na srečo so odkrili kapljice, ki slaščicam spremenijo okus. Fant je vzljubil sladko. Iz dneva v dan je postajal vse manj lepljiv. Zaradi veselja do gibanja in do igre s prijatelji, se je odločil, da bo jedel sladkarije.

Nik Pilih, 3. a

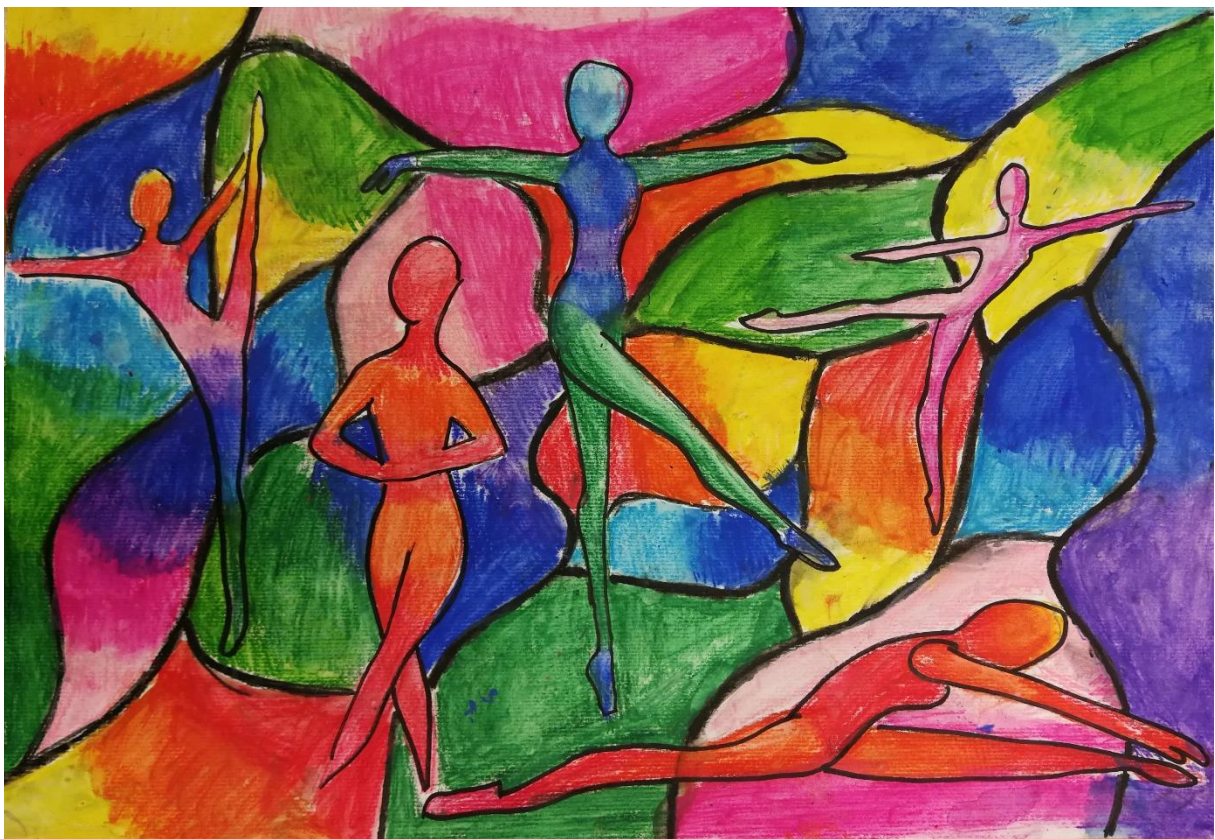
Nika Kacičnik, 8. a

Hana Rexhepi, 8. b

Za sedmimi čokoladami in sedmimi bonboni je živel škrat Čokoladnik. Živel je v hiški, narejeni iz čokolad in keksov. Ta škrat je imel prijatelja Sladkorčka. Nekega dne sta se dogovorila, da se gresta igrat v gozd iz lizik. Ko sta prispela v gozd, sta zagledala votlino, kjer je tekla čokoladna reka. Odločila sta se, da jo bosta raziskala. Ker votlina ni imela drugega vhoda, sta se vanjo spustila po sladkorni palici. Ko sta prispela v votlino, sta zagledala skrinjo polno sladkorja. Skrinjo sta odnesla v muzej narejen iz keksov. V muzeju so jima za nagrado podarili zobno ščetko in zobno pasto, ker ni zdravo jesti toliko sladkorja. Polna lepih vtisov sta odšla domov, si umila zobe in sladko zaspala.

Aljaž Hribar, 3. a

Aneja Hudournik, 8. b

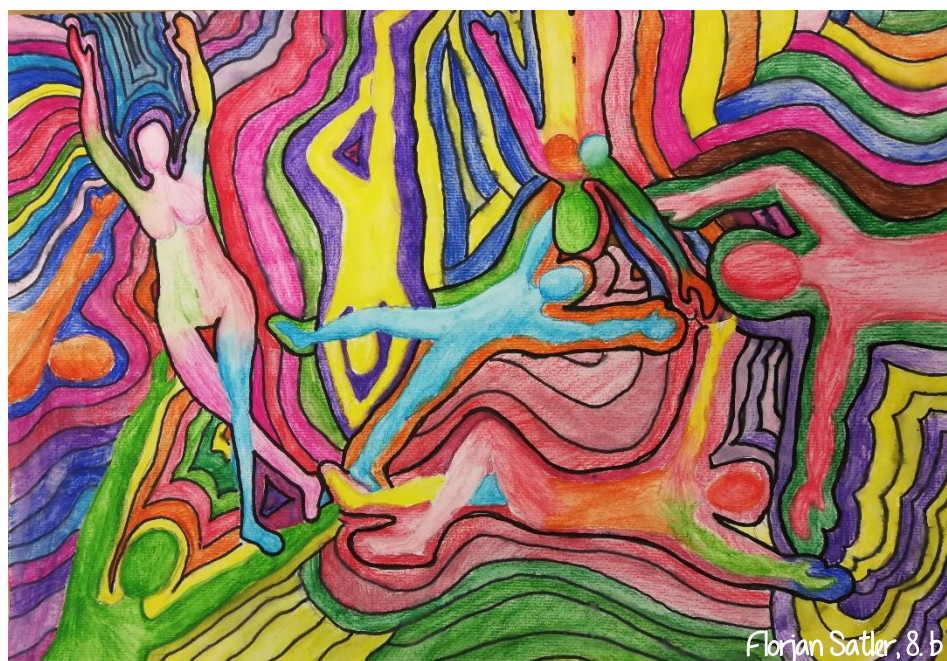
MOJA DEŽELA VI

V moji deželi vil živijo vile
mavričnih barv. Na glavi
imajo svetleč, čarobni sij.
Vsaka vila ima v rokah
čarobno palico, ki je posuta s
kristalčki. Vsaka vila ima
pernata krila.

Šola je zelene barve, okna so iz sladkih, gumijastih bonbonov, streha pa iz čokoladnih
tablic. Vile se v šoli učijo čarobnih plesov in čaranja.

Nekega čokoladnega dne, se je vili Maja zlomilo krilo. Močno se je jokala in točila
vijolične krokodilje solze. Njene prijateljice so ji krilo prilepile s stopljenim sladkim
bonbonom. Vila Maja jim je bila zelo hvaležna, zato jih je z rožnato kočijo, na kateri
rastejo tulipani, odpeljala na Zlati hrib. Tam je nad njihovim sladkim, čokoladnim
mestom začarala mavrico.

Mija Berzelak, 3. a

IVAN CANKAR v 3. r.

Lana Strnišnik, 3. a

V mesecu januarju in februarju smo se tudi v 3. a razredu veliko pogovarjali o Ivanu Cankarju. Spoznali smo njegovi zgodbi Pehar suhih hrušk in Desetica.

V Peharju suhih hrušk je Ivan skrivaj pojedel hruške. V Desetici smo pa izvedeli, da mu je mama v pismu poslala zadnjo desetico, da si je lahko kupil malico.

Pri likovni umetnosti smo Ivana Cankarja in njegove dogodivščine tudi narisali.

Lana Strnišnik, 3. a

Špela Poprask, 3. a

Luka Šarac, 3. a

KO SMUČI OŽIVJO ...

Med zimskimi počitnicami smo smučali. Bila sem v polnem pričakovanju, saj smo to sezono kupili nove smuči. Ko smo jih iskali po trgovini, sem jih takoj zagledala in točno vedela, da so to tiste iz mojih sanj.

Ko smo prišli na smučišče, sem komaj čakala, da jih nadenem in se odpeljem. Prevozili smo veliko prog in več kot smo vozili, hitreje mi je šlo. Odločili smo se za počitek, saj je bil čas za kosilo. Ko smo pojedli, sem začela smučati in kar naenkrat me je pognalo v dolino. Mislila sem, da bom grozno padla in se poškodovala, saj sem se peljala veliko hitreje kot gondola. Moja družina je bila tako daleč zadaj, da jih sploh nisem več slišala. Obupala sem in se poskušala ustaviti, a ni šlo. Klicala sem na pomoč in v trenutku so se smuči ustavile. Nisem vedela, kaj se je zgodilo, mislila sem, da sanjam. Prismučala je še moj družina in povedala sem, kaj se je zgodilo: »Med smučanjem si govorim in v nekem trenutku sem si rekla, da naj se ustavim, brez razmišljanja in truda sem se v trenutku ustavila.« Vsi smo bili presenečeni.

Naslednji dan se mi je to večkrat ponovilo. Ugotovila sem, da imam žive smuči, ki razumejo moje misli in besede. Lahko sem jih nadzirala, ne da bi sama karkoli naredila. Tako so bile to moje najljubše smuči.

Julija Gložek, 6. a

Ajda Kumar, 3. a

Moje smuči so v šoli v naravi doživele marsikaj. Vzponi in padci. Všeč jim je bilo, ko so lahko brez truda peljale po progi navzdol in z vlečnicami nazaj gor. Niso pa marale, kadar so s trudom morale priti s teptanjem do vrha.

Smuči so veliko skakale po skakalnicah in se peljale po neurejenih poteh. Strah jih je bilo strmih prog, zato so se veliko ustavljale, da jih je na koncu bolelo. Smejale so se takrat, ko so smučarski čevlji po avtomatu udarjali ob njih, ker jih je zelo žgečkalo. Najboljše jim je bilo, ko so po končanem smučanju lahko počivale in se pogovarjale s palicami in drugimi smučmi ter primerjale, kakšen dan so imele. Naslednji dan pa spet vse od začetka.

Ožbej Ramšak, 6. b

Moje smuči so v šoli v naravi doživele veliko dogodivščino, bilo je, kot bi oživele. Ravno po dveh dneh smučanja po strminah Treh Kraljev, ko sem se že navadila na svoje smuči, so se mi uničile in takrat sem prvič padla. Bilo je, kot bi se utrudile in izgubile moč. Ni jim več uspelo držati *pancarjev*, zato sva jih z učiteljico odšli zamenjat. Dobila sem tepe modre z belimi črtami. Bili so mi malce preveliki, saj manjših niso več imeli. Nastednji dan smo odšli ravno na progo, ki je bila zame najtežja. Smuči nisem bila navajena, zato je izgledalo, kot da imajo svojo voljo, saj so se ves čas peljate v plugu. Nastednji dan je bilo že veliko lažje in moje smuči so kar drvele po zasneženih, strmih progah, na katerih je bilo kar nekaj ledu. Tam so se smuči ustrašile, poneste v plug, nato pa naprej spet normalno. Učitelj me je celo pohvalil in takrat smo jaz in moje smuči pridobile nasmešek na obraz in še večji zagon.

Dan tekme je bil malo stresen za vse učence in njihove smuči, zato je bilo med prijatelji nekaj tekmovalnosti. Na tekmi smo jaz in moje smuči dosegle dvajseto mesto. S tem sem bila zadovoljna. Vsi smo se dobro odrezali, bilo nam je všeč, a smo se vseeno vsi želeli vrniti domov. Naši učitelji, smuči in mi smo si morali malce odpočiti. S tem je bilo konec naše zimске šole v naravi.

P.S. upam, da se moje prve smuči hitro pozdravijo.

Tajda Ramšak, 6. a

Oljaž Hribar, 3. a

Lana Strnišnik, 3. a

V šolo v naravi smo se odpravili, da bi se učili smučati in tudi naše smuči so doživele veliko zanimivega. Doživele so prepire, pohvate, vzpone in padce, največ je bilo padcev in vzponov. Pohvate so dobivale od našega učitelja. Včasih se je šalil, ampak znal je biti tudi jezen, zato niso bile vse pohvate. Ampak največ pa jih je bilo. Smučišča so bila malo premalo strma, nekatera pa so mogoče bila malo preveč, ampak to naših smuči in nas ni motilo, saj moramo zmeraj poskusiti kaj novega, ker se tako učimo. Če pademo, se pobereemo brez problema. Ampak kljub padcem smo se še naprej zabavali in poskušali. Mogoče je bil teden malo kratek in nam ne bi nič škodilo še nekaj dni, tudi smučem ne, vendar vsega je enkrat konec.

Kris Klinc, 6. a

Smučanje mi ne gre ravno najbolje od rok oz. nog. Vedno sem si želela dobro smučati, ampak mi ne gre. Bili smo v šoli v naravi in začeli smo smučati. Poskušala sem, a mi ni šlo. Kar naenkrat sem ostala sama na strmini. Zazdelo se mi je, da smučiči kar same zavijajo sem in tja. Nenadoma so zavile na najstrmejšo progo. Zelo sem se prestrašila, a odpeljala sem odlično. Ko sem prišla do konca proge, sem srečala učitelja in svojo skupino. Učitelj je videl, kako dobro sem smučala. Rekel je, da me bo prijavil na tekmo. Bilo me je strah in sprva nisem želela iti, a iz dneva v dan sem postajala boljša. Petkova tekma se je približevala in postala sem najboljša smučarka v skupini. Vadila sem dvakrat na dan in bila sem kar utrujena. Ko sem se v petek zbudila, me je bilo strah. Nisem bila prepričana, kako bom odpeljala. Stala sem na startu in bilo me je res strah. Gospod poleg mene je začel odštevati in sem že vozila med količki. Prišla sem v cilj z najboljšim časom. Bila sem zelo ponosna in dobila sem veliko, svetlečo medaljo. Nato sem odprla oči in ugotovila, da so bile vse samo sanje.

Zala Pirc, 6. a

Bilo je temno in toplo. »Jožica, a danes pridejo otroci?« je vprašala Marička. »Mislim, dal« je zakričal Stanko. »Jaz upam, da me ne dobi kakšen težji fant, saj se bom še zlomila,« je rekla Jožica. Kar naenkrat so se odprla vrata in v sobo je priteklo 28 otrok. Glasnih, ki si ogledujejo smučiče. »Joj, poglej tisto deklico! Ona bo zagotovo lepo skrbela za svoje smučiče,« je rekel Stanko. Tista deklica je imela lepe kodraste lase in prijazni obraz. Približala se je Jožici in jo vzela. »Juhuhu!« je bila vesela. Neki deček je zgrabil Maričko in črnolasa deklica je vzela Stanka. In že so bili na smučiču. »Si si vzela čepke, Marička?« je vprašala Jožica. Pa so se začeli peljati. Bilo je lepo. Povsod je bilo polno snega in smučarjev. »Ah, zdaj pa počitek,« si je oddahnil Stanko, ko so se pripeljali na sidro. »Ta deklica je pa začetnica, pomagati ji moramo,« je rekla Jožica. Prispeli so na vrh in postavili so se v vrsto. »Gremol!« je zaklical učitelj. Začeli so se peljati. Jožica se je trudila, da deklica ne bi padla. »Pazi, led!« je zakričal Stanko. »Jožica, zamašita si ušesa,« je rekla Marička. »Aaaa!« so vsi kričali. Nekaj otrok je padlo. Vsi so se ustavili. Ko so se pobrali, so nadaljevali. Vozili so se še nekaj časa. Tako so hitro minile 3 ure. Po koncu so smučiči odnesli v sobo, kjer so jih vzeli. Vsi so jih lepo obrisali in jih postavili na mesto. Smučiči Jožica, Stanko in Marička so že komaj čakali na naslednjo vožnjo.

Tinkara Hotešek, 6. a

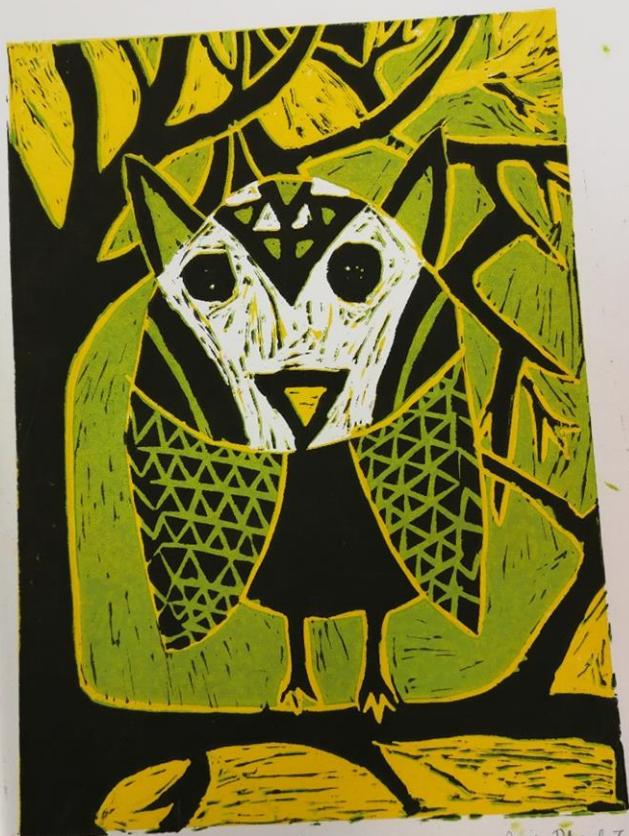

Matai Pavšek, 3. a

Moje smučiči so se v šoli v naravi imele zelo lepo. Zanje se dovolj hitro in spretno smučam. Spoznate so tudi nove prijateljice, ki so si jih v hotelu nekateri učenci sposodili. Zelo dobro so tudi spate, saj so bile zjutraj že v formi. Zdaj v garaži že komaj čakajo na nova doživetja.

Andraž Centrih, 6. a

Petošolci na Golteh

Bavni linolez Mala rosvica Anja Potocnik FA

S sošolci smo bili na smučarskem tečaju na Golteh.

Odpravili smo se smučati z našim učiteljem. Bilo je nadvse zabavno. Rekel nam je, daj gremo na cel sneg. Zaslisal sem, da je nekdo od mojih sošolcev padel. Naenkrat pa so se mi smuči utopile v snegu in zaletel sem se v drevo. Imel sem težave, saj sem ležal globoko v snegu. Sošolci so se odpeljali mimo. Učitelj pa se je ustavil, da bi mi pomagal. Odpel sem smuči in prišel ven. Povlekel sem še svoje smuči in si jih nataknil nazaj.

Na srečo ni bilo posledic, zato smo brez težav smučali naprej. Zdaj vem, da moram naslednjic bolj paziti.

LUKA ZAPUŠEK, 5. B

Letos smo s šolo odšli na Golte. Ko smo prišli, smo si obuli smučarske čevlje, nataknili smuči ter si na glavo nadeli čelado in smučarska očala. Razdelili smo se v tri skupine. Jaz sem bila pri začetnikih.

Prišli smo na sneg in se najprej ogreli. Učitelj nas je naučil smučati, nato pa smo se spustili po otroški progi. Naslednji dan je smučarski tečaj potekal enako. Vsi smo znali odlično smučati, zato smo odšli na trosed in se spustili po Družinski progi. Dnevi so hitro minevali. Že je bil predzadnji dan. Odšli smo na progjo Turist, kjer sem zelo grdo padla. Nisem mogla vstati. Trudila sem se na vso moč, a ni šlo. Prišel je učitelj in mi pomagal. Zelo sem mu bila hvaležna, saj sem lahko naprej smučala.

Zadnji dan smo tekmovali med sabo. Vsi smo dobili priznanja. Spoznala sem, da če ne delaš napak, se ne moreš ničesar naučiti.

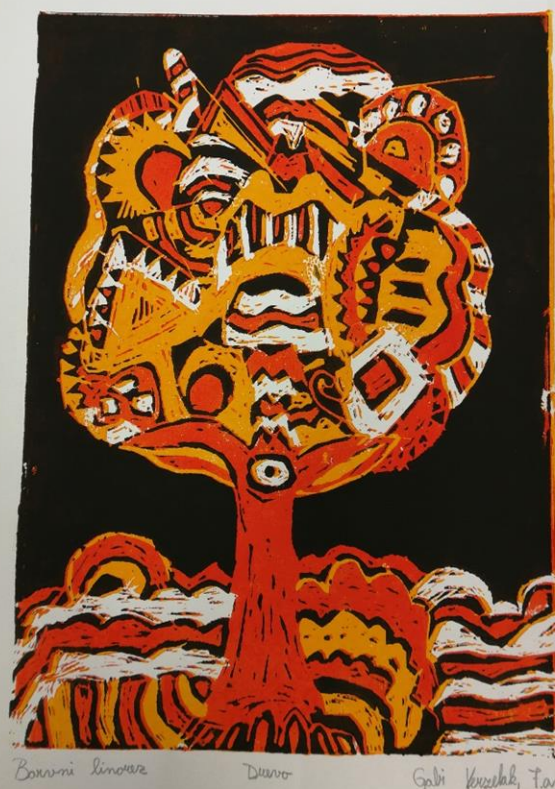
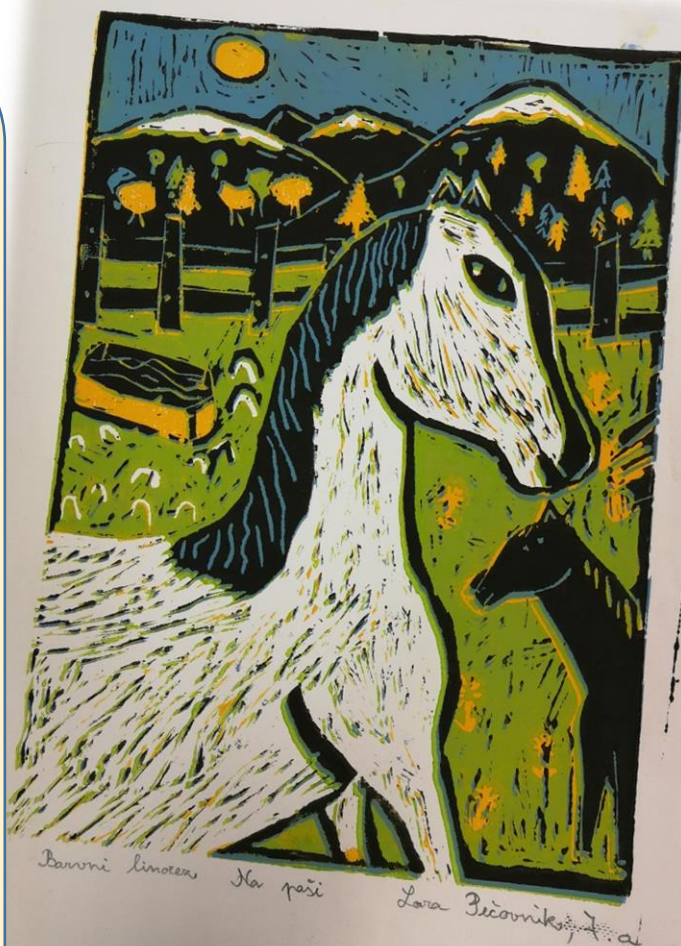
MAŠA MANDELIC, 5. B

Letos se je na smučarskem tečaju zgodila nesreča.

Peljali smo se na Golte kot vsak dan. Najprej z avtobusom, nato še z gondolo. Preobuli smo se, vzeli smuči in počakali učitelja. Bil sem v najboljši skupini. Smučali smo že povsod po Golteh, nato je sledila malica. Po malici smo še malo smučali, nato pa smo vse svoje stvari odnesli v skladišče. Bil sem prvi v vrsti, zato sem iskal luč, saj je bila v skladišču tema. Smuči so bile težke, zato sem se hotel malo spočiti. Prislonil sem se k zidu in pri tem pritisnil požarni alarm. Piskalo je in tulilo zelo močno. Vsi v hotelu so zganjali paniko. Strah me je bilo, a sem učitelju vendarle povedal, da sem nehote pritisnil požarni alarm. Učiteljica je videla, da me je bilo strah. Rekla je, da se vse lahko zgodi, samo naj povem, kje sem pritisnil alarm. Povedal sem, da v skladišču. Potem pa je naprej urejala učiteljica.

Drugeč se raje ne bom boril za prvo mesto v vrsti.

DOMEN PRAUHART, 5. B

Letos smo s petim razredom odšli na smučarski tečaj. V ponedeljek smo v šolo prinesli vse potrebno. Prve tri ure smo imeli pouk. Komaj smo čakali, da se oblečemo in odpravimo na sneg. Po tretji uri smo se odpeljali na Golte.

Ko smo prišli, smo se razdelili v tri skupine. Jaz sem bila v najboljši. Moj učitelj je bil Srečko. Bilo je super, saj smo se od njega veliko naučili. Drugi dan smo že odšli v gozd. Dogovorili smo se, kje ga moramo počakati. Ko smo vsi prišli do tistega znaka, je mimo pridrvel Srečko in nas zasul s snegom. Vsi smo imeli sneg za vratom, zato smo sklenili, da ga bomo zadnji dan nakepali. Prišel je težko pričakovani zadnji dan. Ko je bilo konec tekmovanja, smo poklicali Srečka in mu rekli, da imamo zanj darilo. Stopil je na sneg, mi pa smo skočili iz svojih skrivališč in ga napadli. Obležal je na tleh, a se je samo hecal. Nato so učiteljice hotele narediti sliko z nami. Mislili smo, da smo popularni. Tedaj pa ... Pazi! Učiteljice so vzele kepe in nas nakepale. Seveda smo v igri sodelovali tudi mi.

Polni veselja smo se odpravili nazaj pred šolo. Naša skupina si je obljubila, da, ko bomo imeli priložnost, bomo vrnili učiteljicam.

VITA SOVIČ, 5. B

Bani Linora grad Klemen Ločnik, 7. a

Bani Linora Zabava Tamara Smič, 7. a

ŠESTOŠOLSKE ZGODBE IN PESMI O KRALJU MATJAŽU

Nekoč, že dolgo tega, je živel kralj Matjaž. Imel je izbranko Atenko in veliko vojsko. Kralj Matjaž je bil zelo prijazen in zanj revščina ni obstajala.

Nekega dne je v ljudstvo kralja Matjaža prišla vojska Turkov. Glavni med Turki je hotel Atenčico, čeprav je ni poznal. Ko so se začeli boriti, je Turek odšel v kraljestvo in zagrabil Atenčico, jo posedel na konja in zbežal v gosto meglo. Toda kralj Matjaž se ni predal. Odšel je v jamo, tam pustil svojo vojsko in se izmuznil po Atenčico. Našel jo je, ampak je Turek ni hotel predati. Borila sta se za Atenčičino srce. Seveda je zmagal kralj Matjaž in jo odpeljal nazaj v svojo deželo.

Najprej sta pozdravila domače ljudstvo, nato pa sta odšla v jamo k vojski. Atenčica je bila po eni strani vesela, po drugi pa žalostna. Vesela je bila zato, ker so jo rešili, žalostna pa, ker je veliko ljudi umrlo.

Vojska ju je pričakala v jami. Ko sta vstopila, je kralj Matjaž vrgel svoj meč v vodo oziroma slap, ki je tekkel skozi jamo. Tako so vsi okameneli.

Jama je od takrat zaprta, ampak še danes se govori, da ko se bo njegova brada ovila 9-krat okoli, bodo zopet vsi oživel. No, ampak to je legenda Kralja Matjaža, Atenčico in vojsko si lahko ogledate v jami pod mogočno Peco.

Jernejca Jelen, 6. b

Amadeja Kocuvan, 3. a

Jakob Remenih, 3. a

Jaša Kočevar Ribič, 3. a

Kralj Matjaž za mizo zaspi,
kmalu on se prebudi.

Svojo Alenčico drago
skoraj zamenjal bi za zmago.

Iz Slovenije odide
in v Turčijo pride.

Nesramni Turki padajo,
kraljevi pa zmagajo.

Na svetu naj se mir rodi,
Alenčica naj mu sledi.

Strah zdaj odgnali smo
in nič nam ne morejo.

Vsi kot eno smo
in v roke si sežemo.

Gasper Rosenstein, 6. b

Kralj Matjaž pod Peco spi,
ko naenkrat se prebudi,
Alenčica, kraljica njegova,
se kot zarja zablešči.

Nesramne Turke Matjaž prepodi,
bežijo vsi kot grom in blisk.

Kralj Matjaž svoje ljudstvo reši.
Revščine več ni,
žepe polne zlata imajo vsi.

Kralj Matjaž junak je spet
največji.

Luka Polak Rožič, 6. b

Liam Emeršič, 3. a

Nekje noči se kralj Matjaž prebudi. Odšel je pit malo vode. Ko se je odžejal, je šel nazaj spat, vendar ni mogel zaspati. Iskal je dober položaj v postelji, toda ponesreči je prebudil Atenko. Atenka se je malo drla nanj in potem zaspala, medtem pa je kralj Matjaž razmišljal, kako spet zaspati.

Ko se je prikazalo sonce, je vstal ves utrujen. Kar naenkrat je slišal konje, vendar niso bili njegovi. Neka neznana skupina vojakov jih je napadla. Kralj Matjaž je obvestil celotno kraljestvo in vsa straža je bila pripravljena. Kralj Matjaž se je pripravljal na boj, ampak je zaspal. Neznani vojaki so premagali stražo in kralja Matjaža vrgli pod Peco ob mizo. Kralj Matjaž se bo prebudil, ko se mu bo brada devetkrat ovila okoli mize.

Ambrož Ledinek, 6. b

Tam nekje v gradu je živel
kralj, ki vsem je dobro del.

Kralj Matjaž mu je bilo ime,
dobro je imel srce.

Njegova ljubezen je bila,
lepa mlada Alenčica.

Nekoč pa so napadli vas,
zanjo boril se je kralj Matjaž.

On se mogočno je boril,
da svojega kraljestva ne bi izgubil.

Bitka je trajala skoraj vso noč,
Matjaževi vojaki pa so rabili pomoč.

Vojaki zdaj umaknili so se,
potrebovali varno so zavetje.

Jama Peca se odprla je,
da njegovo ljudstvo varno je.

Tam te čakajo zdaj vsi,
dokler Matjažu okoli mize
brada se devetkrat ne zavrti.

Tu se pesmica konča,
upam, da vam je všeč bila.

Tajda Ramšak, 6. a

Kralj Matjaž pod Peco spi,
v sanjah privablja otroke in ljudi.
Le kje ste, dragi moji vsi,
jaz pogrešam vas vse dni?

Pridite na Peco vsi,
kajti tam že močno sneži.
Snežinke bele padajo,
Peco zasipavajo.

Vsi zbrani za vasjo
se veselo kepajo.
Otroci veselo ustvarjajo,
iz velike kepe gradovi nastajajo.

Gradovi, stolpi in še kaj,
kralj Matjaž pomlad nam daj.

Eva Selič, 6. a

Marcel Kenda, 3. a

Nekoč je živel kralj po imenu Matjaž. Imel je prekrasno ženo po imenu Atenčica. Zelo sta se imela rada, a nekega dne so grad napadli Turki. Kralj Matjaž se je bojeval s svojimi vitezi. Med bojem so ukradli Atenčico. Kralj Matjaž si je rekel, da jo bo našel in si jo pridobil nazaj.

Legenda pravi, da kralj Matjaž še zdaj živi in spi v jami pod Peco, kamor se je zatekel s svojimi vitezi. Ko se bo njegova brada 9-krat ovila okoli mize, takrat se bo zbudil. Za zdaj se je samo 8-krat.

Ožbej Ramšak, 6. a

Vsakih devet let se Peca odpre, ker se Matjaževa brada devetkrat zavije okoli devetih miz. Takrat lahko Matjaž počne, kar si želi, preden se deveti dan ob deveti uri zvečer Peca spet zapre. Peca ima v sebi čarobni zrak. Ko se votlina odpre, ta zrak notri zdrži le devet dni in do devete ure zvečer. Ta zrak varuje Matjaža in njegove viteze pred smrtjo. Če Matjaž zamudi zaprtje Pece, bo v devetih minutah umrl in če umre on, bodo umrli tudi njegovi vitezi.

Kris Klinc, 6. a

Nekoč, že dolgo tega, je živel kralj Matjaž, ki je imel izbranko Atenčico, s katero je bil zelo srečen, in veliko vojsko, s katero je branil svoje kraljestvo. A nekega dne je v vas prišel kralj Zevs, ki je želel imeti Matjaževo Atenčico za svojo ženo. Nekega večera jo je ugrabil in jo odpeljal v jamo pod Peco, kjer jo je zaprl v ječo. Kralj Matjaž je to hitro opazil, zato je zbral svojo vojsko in šel z njo pod Peco rešiti Atenčico. Ravno takrat se je kralj Zevs vrnil in videl, da je kralj Matjaž našel njegovo skrivališče, zato je potegnil meč in skušal zabosti kralja Matjaža. A kralj Matjaž je bil pripravljen na spopad, zato je tudi on potegnil meč in vnel se je težak boj med kraljema. Borila sta se, dokler ni kralj Matjaž zabodel kralja Zevsa v srce in ga ubil. Takrat je močno napadla Zevsova vojska, ker jim je kralj Matjaž ubil kralja.

Kralj Matjaž je rekel Atenčici, naj čim hitreje pobegne in se reši, on pa bo prišel za njo. Rekel ji je še, da naj nikar ne skrbi zanj, da bo zagotovo prišel za njo. Atenčica ga je ubogala in pobegnila. Kralj Matjaž pa je v ječo zaprl sebe in svoje vojake ter izrekel urok, s katerim so postali nevidni. Tako so se rešili, a preden se je urok iztekel, je kralj Matjaž okamenel in zaspal za sto let. In ko se bo njegova brada devetkrat ovila okrog kamnite mize, takrat se bo zbudil, poiskal Atenčico in živela bosta srečno do konca svojih dni.

Tiana Romih, 6. b

Nekoč je živel kralj Matjaž. Nekega dne sta kralj Matjaž in njegova Atenčica odjezdila v gozd. V gozdu je bilo zelo lepo. Drevesa so bila visoka, ptičice so pele. Lepo sta jezdila čez gozd, potem pa sta zaslišala še neko kopitjanje konjev. Ustavila sta se in pobližje pogledala. Bili so trije možje na konjih. Na glavah so imeli rdeče kapice. Atenčica je Matjažu rekla, da so to turki. Matjaž pa se je vprašal, le kaj počnejo v gozdu in kaj iščejo. Potem pa sta zaslišala, kako je eden od Turkov začel govoriti: »Atenka, kje pa si? A te je spet tisti Matjaž odpejhal?« Matjaž je hotel nekaj reči, a ga je Atenčica ustavila. Rekla mu je, da ne smejo izvedeti, da sta tukaj. Turki so odjezdili malo naprej, Matjaž in Atenka pa sta ostala na mestu. Eden, najmanjši Turek, je zagledal rep od konja, ki ni bil dobro skrit za drevesom. To je takoj povedal največjemu Turku, ki pa ni bil preveč pameten. Pokazal mu je rep in mu rekel: »Poglej tja! Poglej - konj! Matjažev konj.« On pa je le odvrnil, da tisto ni noben konj, ampak drevo s konjskim repom. Najmanjši Turek se je udaril po čelu. A malce premočno, zato se je konj ustrašil in se pognal v galop. Matjaž je rekel Atenki, naj se ga dobro prime. Turki so se pognali za njima. Atenka mu je rekla, naj pospeši, saj ju bodo dohiteli. Tako so vsi hitro jezdili po gozdu, Turki na svojih konjih, Atenka ter Matjaž pa na enem. Turki so jih skoraj dohiteli. A med dvema drevesoma je bila spletena velika pajkova mreža. Na njej je stal še večji pajek. Turki so se ujeli natanko vanjo. Čeprav so jima bili čisto za petami, ju tako niso ujeli. Vsa srečna sta Atenka in Matjaž odjezdila iz gozda. Bila sta zelo vesela, da sta jim ušla. Turki so se zatem še izgubili in morali prenočiti v temnem gozdu. Matjaž in Atenka pa sta se imela lepo do konca dneva in se o tem pogovarjala še dolgo časa.

Tinkara Hotešek, 6. a

Nekega dne bodo iz jame prišli kralj Matjaž in njegovi vojaki. Na srečo jim ni zmanjkalo moči, saj bodo na Koroško prispeli vesoljci, ker na ladji niso imeli več živega srebra za potovanje po vesolju. Prišli pa niso samo po živo srebro, temveč po otroke, ki bi delali v vesolju. Njihov planet se je staral, zato so potrebovali delovno silo in mlado energijo. Kralj Matjaž si je postrigel brado in z vojniki naredil načrt, kako premagati vesoljce. Ponovili so taktiko, ki so jo imeli v boju s Turki. Ker je kralj Matjaž zelo pameten vojskovodja, je znal predvideti, kaj bodo storili vesoljci. Postavil jim je zasedo, otroke skrival v cerkev pod Peco, pazite pa so jih ženske. Moški so pomagali v boju z vesoljci. Kralj Matjaž je pokazal svojo moč. Premagal je vesoljce ter jim podaril nekaj živega srebra, da so se lahko vrnili na svoj planet. Spet je šel počivati in ne vemo, kolikokrat se mu bo brada zavila okrog mize.

Julija Glojek, 6. a

Kralj Matjaž je tisti,
ki ne zbudijo ga niti policisti.
Pod Peco sladko spi
in v sanjah ribice lovi.

Ne prebudi ga niti slon,
ki vrže mu bonbon.
Niti knez, ki s konjem mimo drvi
in se sladko smeji.

Končno prebudi ga jež,
ki zaljubljen je do ušes.
Zraven njega pa Anglež,
tisti, ki mu pravimo knez.

Hana Praprotnik, 6. a

Kralj Matjaž pod Peco spi,
morda nekoč se prebudi.

Ko brada devetkrat okrog mize se ovije,
kralj iz skale se prebije.

Takrat nihče ne bo se bal,
ker on jih bo obvaroval.
Le zlobneži bodo trepetali,
ker kralja se bodo bali.

Tako ljudstvo bo spet veselo
in vsem bo dobro delo.
Obvaroval jih bo naš,
neustrašni kralj Matjaž.

Zala Pirc, 6. a

Matteo Pirnat, 3. a

Matija Korvin še ni bil takoj kralj, ampak je bil najprej svinjski pastir. Pasel je govedo, ovce, pa tudi koze. Z vsemi živalmi se je razumel. Rad je imel tudi vse ljudi, kajti vsakemu je zelo rad pomagal. Živino je pasel tudi več dni in noči. Nekoč mu je en stepar rekel, da je čez bližnjo goro velika in zelo blatna luža, ki tudi, ko več dni pripeka sonce, ostane polna blata, ki je še vedno vlažno.

Matija se je odločil, da tja odpelje svoje svinje za nekaj dni. Tam je res našel lužo. Minil je prvi dan, ko so se svinje zabavale v blatu, Matija pa jih še kar ni spustil z oči. Postal je zelo utrujen, a takoj ko je legel, so ga svinje za povrstjo začele dregati. Komaj je odprl oči, je videl, da je blato izsušeno. Svinje je odpeljal domov, kajti niso več mogli ostati.

Ko so prišli domov, so videli več prijaznih ljudi kot po navadi, vendar so se ti med seboj kregali. Ni vedel, da kralj in kraljica iščeta novega kralja, kajti nista mogla imeti otrok. Kmalu je kralj celotno mesto povabil na grad. Matiji se še kar ni svitalo, o čem se bo šlo. Razumel je šele, ko je kralj povedal, kako izbira svojega naslednika. Dolgo so v tišini sedeli v glavni dvorani gradu, dokler ni prišel kralj nazaj. Povedal je, da je zmagal Matija, ker je bil prijazen že celo življenje. Preimenovan je bil v kralja Matjaža. To službo je vzel zelo resno, zato je bedel več let. Po vseh teh letih je bil zelo zaspan. V jamo pod Peco si je prinesel ovalno kamnito mizo. Tam bo, dokler se mu brada devetkrat ne ovije okoli mize. Ko se mu bo, bo šel iz jame in prvemu, ki ga bo srečal, dal vse svoje bogastvo.

Andraž Centrih, 6. a

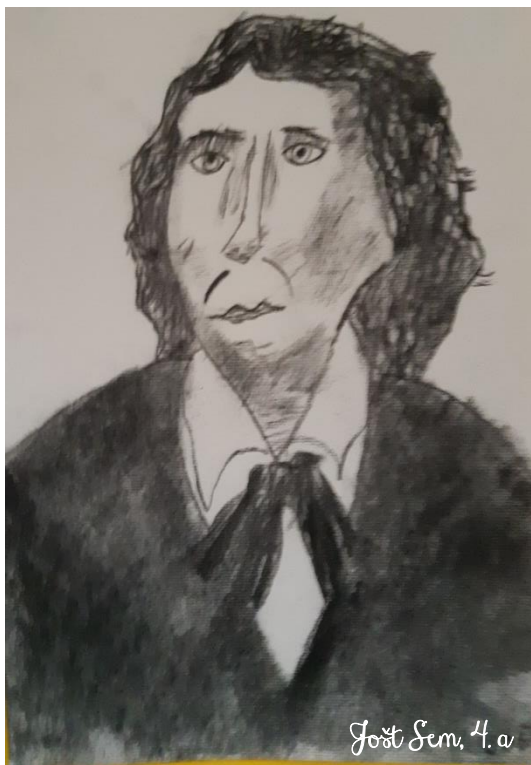
Nekoč pred davnimi čas ije za devetimi gorami in devetimi vodami stala prelepa ravnina. V samem središču te ravnine je stal prečudovit grad, kjer je živel najpogumnejši, najprijaznejši in najbolj radodaren kralj na vsem svetu. Star je bil komaj osemnajst let, ko mu je oče že izbral princeso. Ko bi se poročil z njo, bi se njegovo ozemlje še trikrat povečalo. Vendar je mladi princ že imel svojo izbranko. Zaljubil se je v mlado dekle po imenu Atenka. Bila je najlepša v vasi in tudi ona se je zaljubila v Matjaža. Vanjo pa je bil zagledan tudi nemški princ Hedrik, kateremu je že bila objubljena. Zaradi tega je mala Lenčica jokala. Za vsako potočeno solzo se je v Matjaža zaljubilo eno novo dekle. Ko pa je uboga Atenčica potočila stoto solzo, se je v Matjaža zaljubilo tudi zlobno dekle, ki si je obljubilo, da bo on njen mož. Čez nekaj dni je kralj priredil veliko gostijo in nanjo povabil celo svoje kraljestvo. Na tej gostiji je bilo tudi hudobno dekle. Zvabila ga je na samo in mu v pijačo zila strup, da se je zaljubil vanjo in uboge Lenčice še pogledal ni. Zaradi tega se je kralj Matjaž grozno zameril prelepim goram, ki so obdajale ravnino.

Minilo je leto in minil je dan. Bil je lep spomladanski dan. Ptiči so žvrgoteli rožice so cvetele in kralj Matjaž se je sprehajal ob gorah ki se jim je zameril. Matjaž je to že zdavnaj pozabil, a gore so to še vedno imele v spominu. Začelo je deževati. Matjaž se je skrtil pod skalnato pečino. Kar naenkrat je treščilo in pred votlino se je usulo kamenje. Ko je kralj ugotovil, da ne more ven, se je razgledal po votlini. In glej! V kotu je stala majhna, stara mizica in na njej hrana. Ker je bil že tudi sam malo lačen, je sedel in jedel. Ni še pogoltnil prvega grizljaja, že je zaspal. Ko pa se je njegova brada dotaknila stojala, je okamenel.

Legenda pravi, da ko se bo njegova brada devetkrat ovila okoli mize, se bo prebudil, zaprosil Atenčico, ki je prav tako okamenela, in rešil svoje ljudstvo.

Eva Herlah, 6. b

PREŠEREN V OČEH ČETRTOŠOLCEV

ŠE MALO O LJUBEZNI

Teja Lužar, 4. a

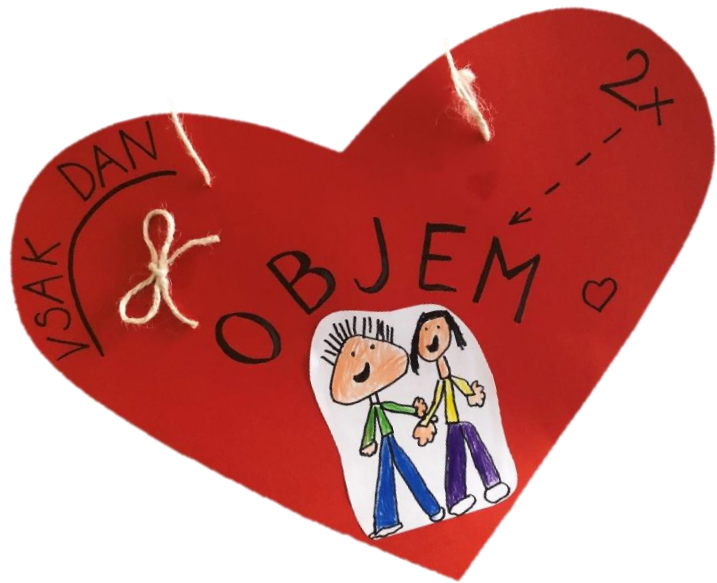

Zara Leskošek, 4. a

Tina Pisance, 4. a

Recept za pravo prijateljstvo imajo učenci 2. b.

Pika Nogavička v OPPB

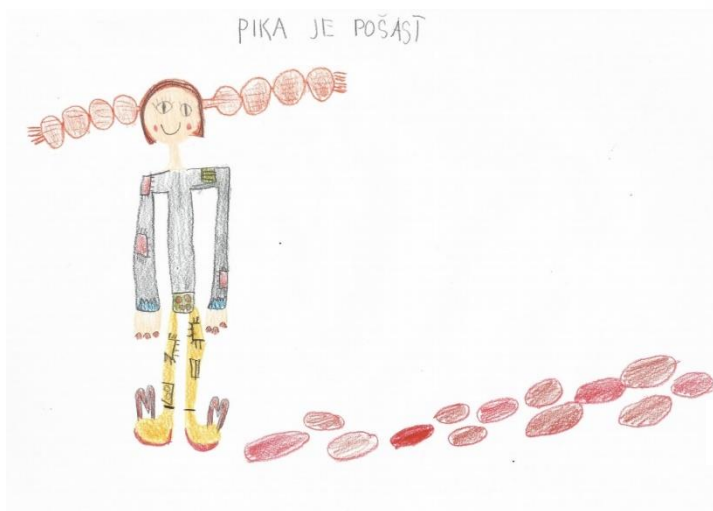
Anže Golčman, 2. a

Tibor Malbašič Vodovnik, 2. a

Jonatan Juras, 2. a

Jakob Peer, 2. a

Pust' veselih ust

Taj Žalig, 3. b

Tajda Vajngerl, 3. b

Zoe Pajovnik, 3. b

Luka Suljić, 3. b

Emu Ževart, 3. b

Ulrija Kolenc, 3. b

Tjaša Vrečkovič, 3. b

Neja Luknar, 3. b

Ela Prauhart, 3. b

Polona Podjaveršek, 3. b

Voščilo za 8. marec

Bor Hudournik, 3. b

Tjaša Vrčkovič, 3. b

Špela Moğu, 3. b

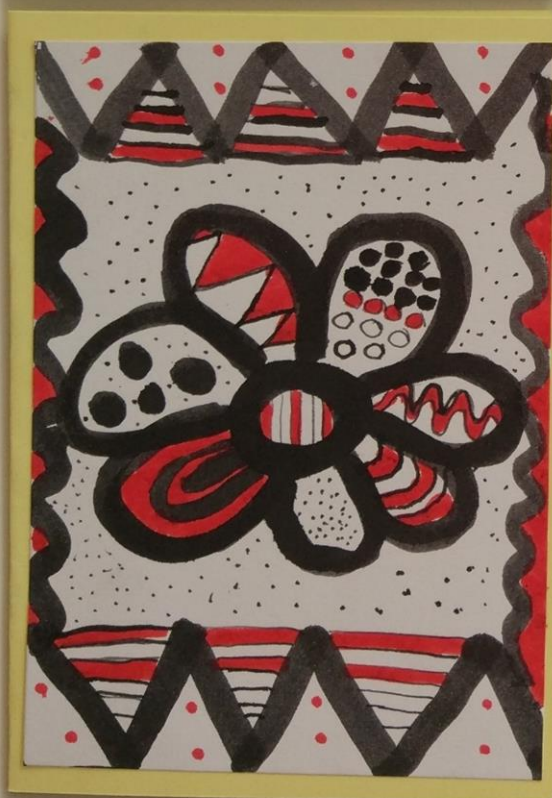
Jure Rosenstein, 3. b

Zoe Pejovnik, 3. b

Urška Veberič, 3. b

Julija Kolenc, 3. b

Nik Feldin, 3. b

Ajda Kumar, 3. a

Amadeja Kocuvan, 3. a

Klara Kugonjic, 3. a

Mija Berzelak, 3. a

Sofija Mauer, 3. a

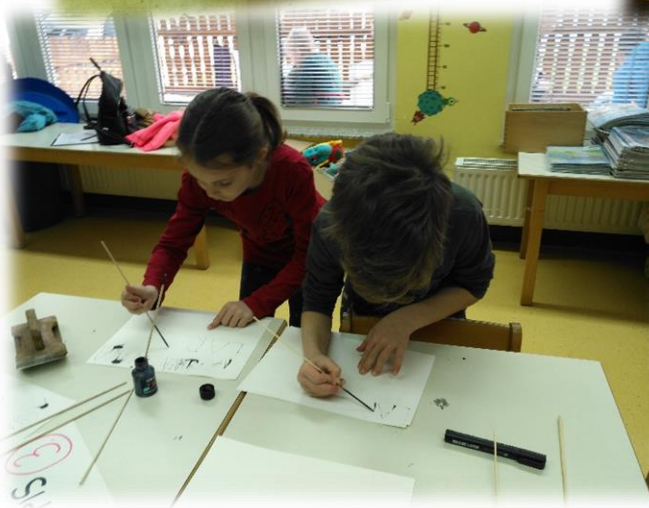

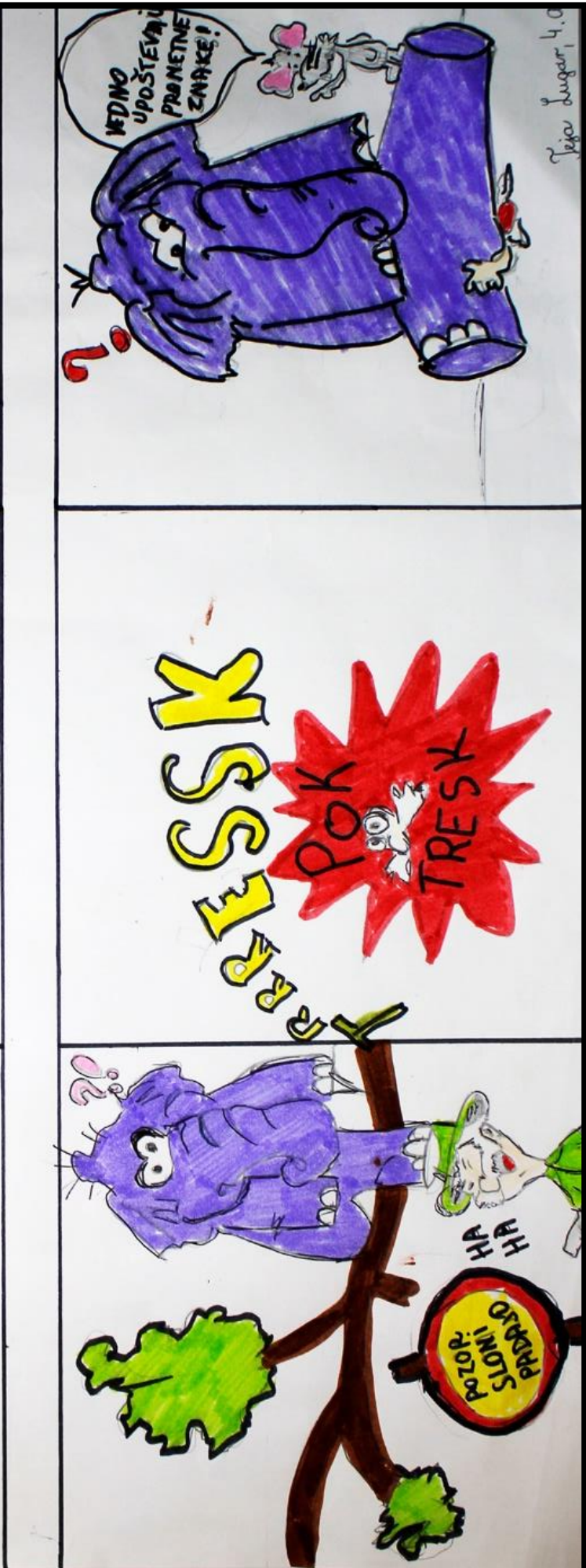
Špela Poprask, 3. a

Prvošolci smo preživel dopoldne, kot so ga preživljali otroci nekoč. Pekli smo piškote, likali, prali perilo ... in se neizmerno zabavali.

Teja Jugar, 4.0

BFF

Ana
Kerlah

2.
JAZ
NE VERI!
2.

3.
TO 3.
POMENI
DA SMO
NAJBOLJŠE
PRIJATELJICE.

1.
VIDE VESTA
...KAJ POMENI
BFF?

2.
POVEJ
HITRO 2.
NEBODI
TAKO
SKRIVNOSTIV.

1.
1. INAM
ZELO
DOBRO
IDEJO.

TUDI
JAZ.

2. JAZ
SE JAM.
STRIN

1.
CE SE
STRINATA
BI LAHKO
BILE ME
TRI BFF.

1. ČE STA IN NIMATA NIT NA SUŠNIN URNIKIH LAHKO BREMO JEZDITI.

2. JA, DANES LAHKO PRIDEM SAMO DONON DOM SE PREJŠLA VPRŠALA. MAMO ČE LAHKO BREM

3. TUDI JAZ BOM VPRŠALI MAMO IN SE PREOBERI!

VADIHO SE DANES OB 15:30

OKEJ PRIDEM

1. NAČRT JE TAK: PREDEN SE ZČNE NASTOP TISTI KATARINI SLEDI! IN KO GRE NK WC JO ZAKLENI!

2. OKEJ! SAMO PA SE JE ZNEBIMO.

1. ZAKNIMO 2. GENERA LKO.

NIDVE JO BOVA POISEALI

STOJTE! KATARINE NI BREZ NE NEIMOREMO ZACETI

1. ZDRAVO 1. PUNCE BI RADE NASTOPILE NA NASTOPU DANES ZVEČER?

1. ZDRAVO 1. PUNCE BI RADE NASTOPILE NA NASTOPU DANES ZVEČER?

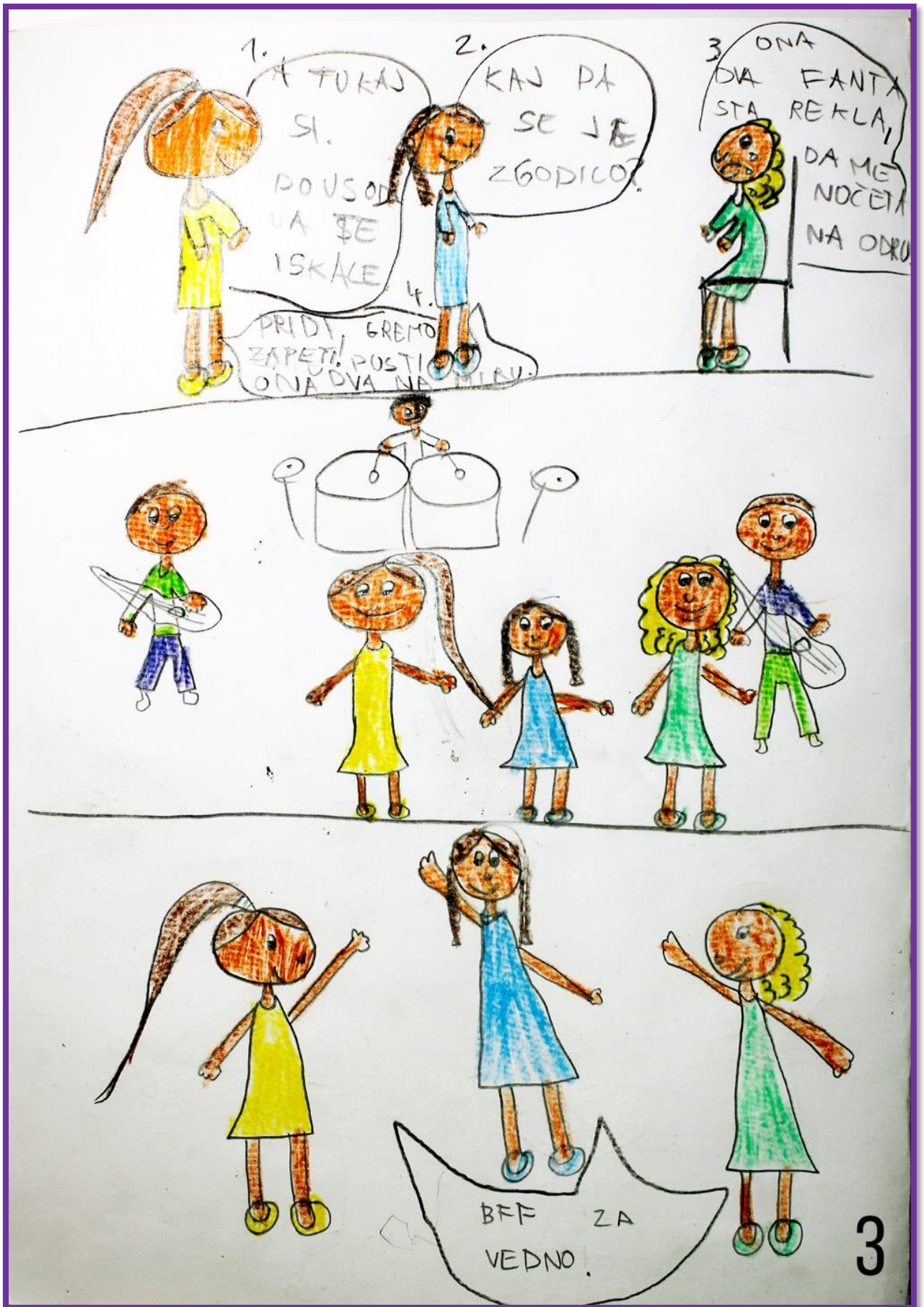
2. SEVEDA.

1. ZAKNIMO 2. GENERA LKO.

NIDVE JO BOVA POISEALI

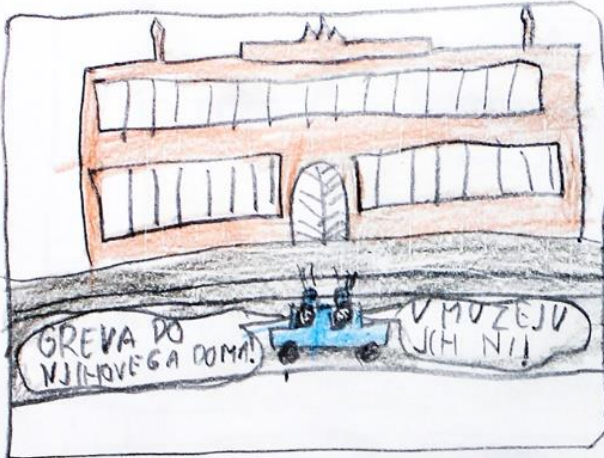
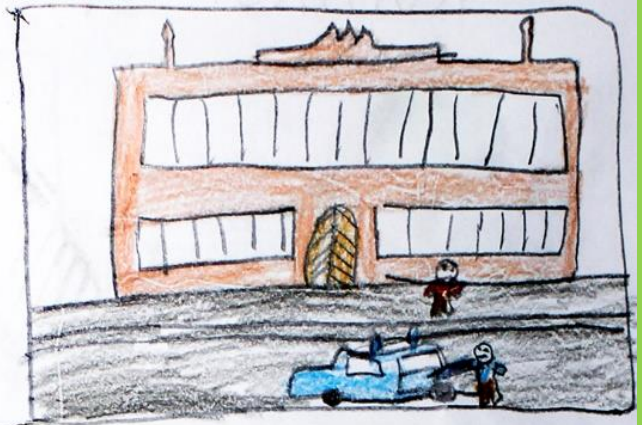
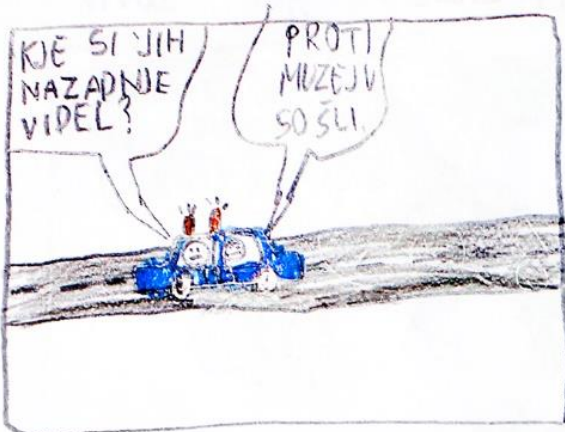
STOJTE! KATARINE NI BREZ NE NEIMOREMO ZACETI

1. NAČRT JE TAK: PREDEN SE ZČNE NASTOP TISTI KATARINI SLEDI! IN KO GRE NK WC JO ZAKLENI!

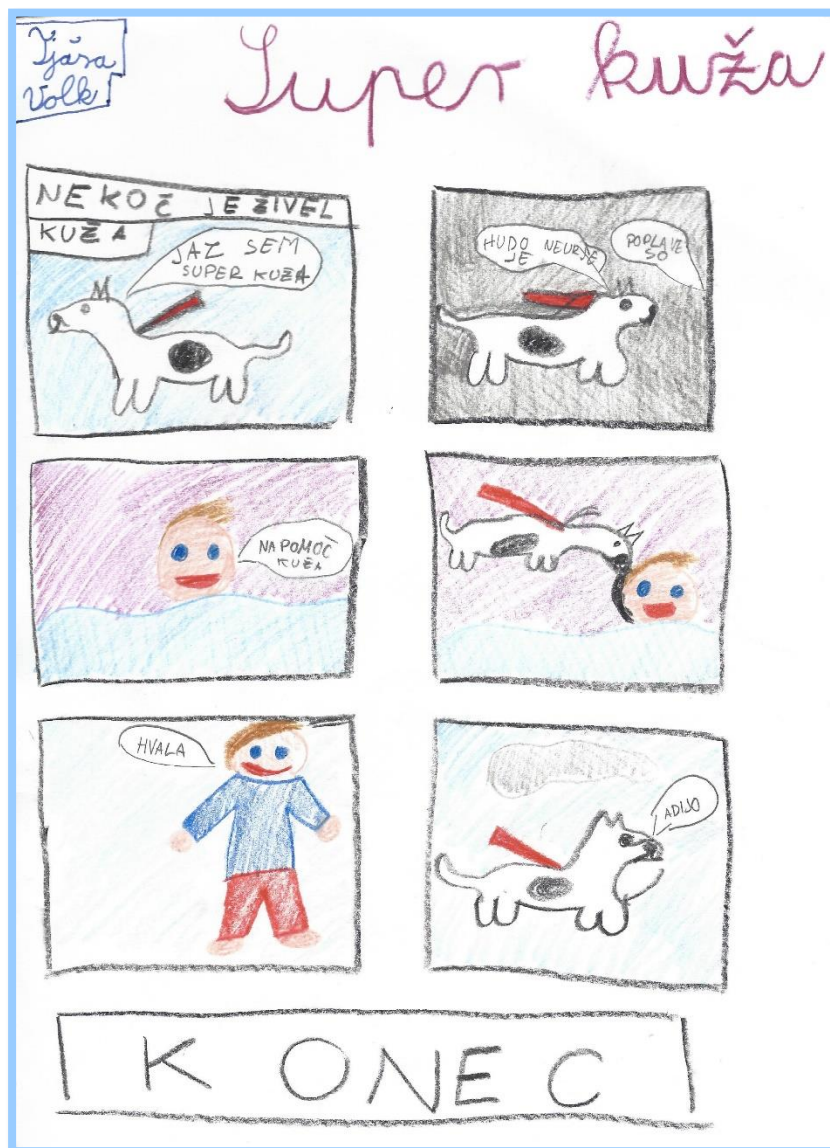

KOPARJI V MUZEJU *Jošt Sem*

yošt Gem, 4.A

NEKEGA DNE SO SE ZVITOREPEC, LAHA, TRDONJA IN LAKOTNIK SPRHAJALI, PO TRAVNIKU.

KO SU HODILI JE TRDONJA PADEL IN SI ZVIL NOGO!

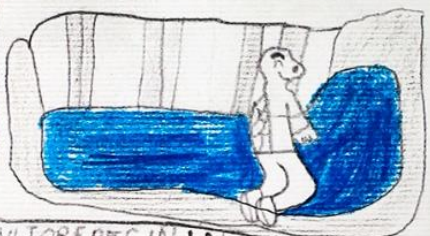
POTEM STA ZVITOREPEC IN LAKOTNIK DOKLICALA REŠILCA.

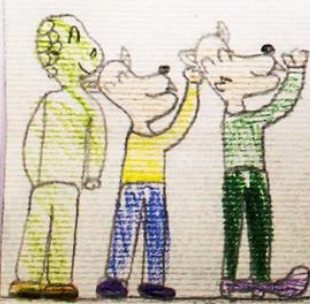
ODPELJALI SO SE V BOLNIŠNICO.

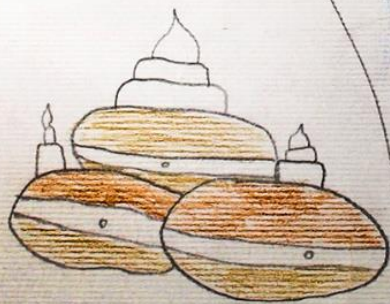
MED TEM, KO SO BILI V BOLNIŠNICI STA BILA ZVITOREPEC IN LAKOTNIK ZELO ZELO ŽALOSTNA.

ZVITOREPEC IN LAKOTNIK SA PRISLA V SODO IN VIDELA, DA JE TRDONJA DOLJE.

POTEM SO ODSLI IZ SOBE.

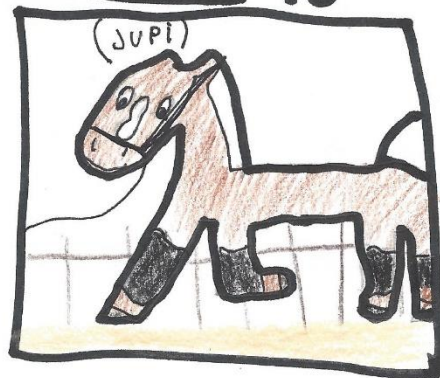
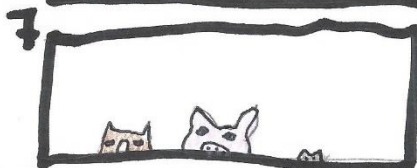
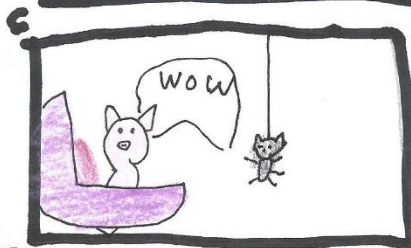
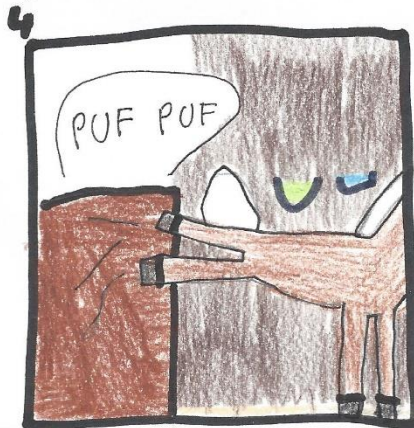
ZDRAVNIK JIH JE VREGAL DA SO POZABILI KROFI!

OČI SO JIM ZARBE IN KAR SLINILI SO SE!

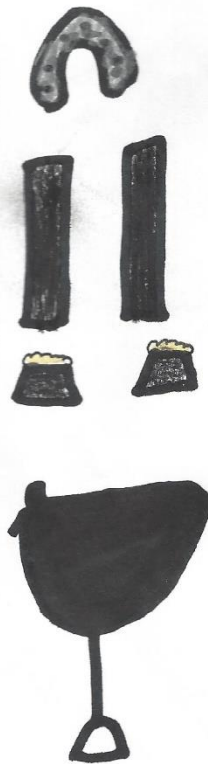
ZELO SO BILI VESELI!

KONJSKI ČEVLJI

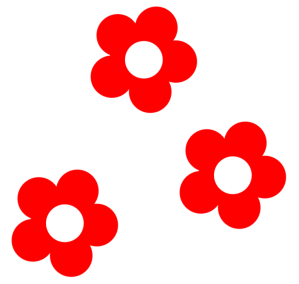

KONEC!

Žiga

MY WEEK

On Mondays I play football.

On Tuesdays I have RE.

On Wednesdays I study.

On Thursdays I read books.

On Fridays I play with my cat.

On Saturdays I play tennis.

On Sundays I watch TV.

Sara Golčman, 4. a

On Mondays I play with my toys.

On Tuesdays I play computer games.

On Wednesdays I'm baking desserts.

On Thursdays I watch TV.

On Fridays I play with my cat.

On Saturdays I'm baking desserts again.

On Sundays I play with my toys all day.

Jošt Sem, 4. a

On Mondays I go to church.

On Tuesdays I have RE and athletics.

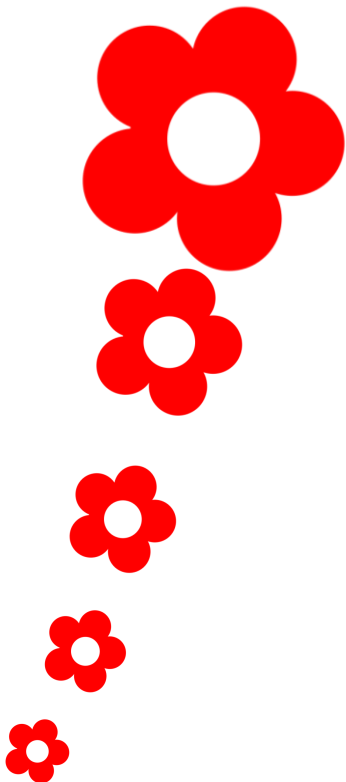
On Wednesdays I go dancing.

On Thursdays I have athletics and I visit my grandparents.

On Fridays I play computer games.

On Saturdays and Sundays I play with my brother and watch TV.

Tia Zupan Rehar, 4. a

Nejc Pečovnik, 5. b

Luka Zapušek, 5. b

Spring is beautiful

Lev An Juras, 5. b

THE SPRING SONGS

Flowers are blooming,
spring is right there.

Sunshine is burning
and violets are everywhere.

Snow is turning into rain,
winter's just gone away!

Zala Pirč in Tiana Obilenković, 6. a

ULA Pogovnik, 5. b

Today is spring and all the flowers are pink.

Butterflies are flying into the sky.

The children are playing in the fields.

In spring, violets are blue, roses are red.

Everything is beautiful

And this is true.

Živa Kovač in Hana Praprotnik, 6. a

Frühlingselfchen

Frühling
beginnt jetzt
die Blumen blühen
die Natur ist traumhaft
wunderschön.

Matej Jager, 8. b

Hell
oder dunkel
heiß oder kalt
ich liebe das
Meer
traumhaft

Oskar
Hudolin, 8. a

Frühling
traumhaft, sonnig
die Vögel singen
Tulpen blühen im Garten
wunderschön

Neža Centrik, 8. a

Frühling
die Sonne
die Blumen blühen
und die Vögel singen
traumhaft

Petra Rogel, 8. a

Winter
endet schon
Frühling ist hier
die Tulpen blühen
toll

Gal Golob, 8. a

Liebe
Vögel fliegen
ich bin froh
ich schaue die Wolken
wunderschön

Florjan Satler, 8. b

Petošolci se že pripravljajo na pomlad.

Daljši dnevi in toplo sonce, ki že precej bolj pogumno kuka skozi oblake, so kot naročeni za zabave s prijatelji.

Poslali so vabila in zbrali recepte za slastne prigrizke.

Naj se zabava začne!

Dear Ula.

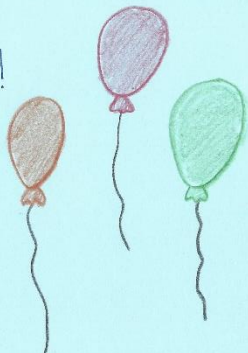
Come to my birthday party on Saturday.

The birthday party is in our garden at four o'clock.

You can bring your sister. She can play with my sister Sara.

See you there!

Maša

PANCAKES

INGREDIENTS:

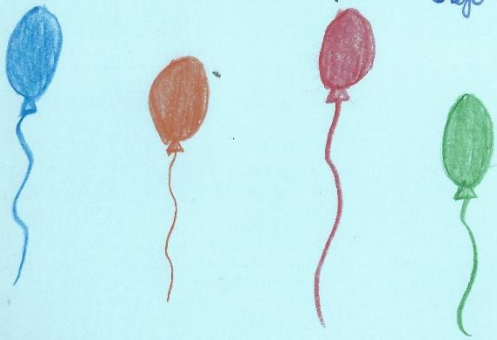
- eggs
- milk
- flour
- a pinch of salt
- sugar
- oil

PREPARATION:

1. You put eggs in the bowl.
2. Add milk and flour.
3. After that you put a pinch of salt and sugar.
4. You mix it all together.
5. Then you put that in the pan with little oil.
6. On the pancakes you put chocolate dressing and cream.

Dear Luka!

Come to my birthday party on Sunday.
Ask your brother to come, too. Bring
your running shoes. The party starts at
three o'clock in my house, Mali Vrh 44.
See you on Sunday, Your friend Nejc

Dear Emily

Please come to my birthday
party on Monday 24th
June. The party is in my
house. It starts at two o'clock
in the afternoon. You can
bring your sister. Don't
be late.

See you there

Pija

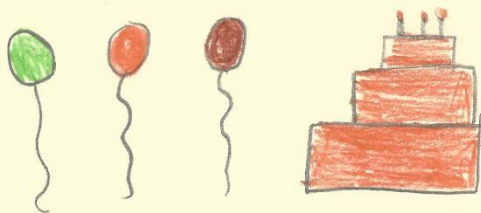
Dear An Turas!

Please come to my birthday party
on Friday. Can you bring your
controller? We'll play PS4.

The party starts at four o'clock
at my house

See you on Friday

Jure

Dear Jure!

Please come to my birthday party.
You can bring your sister. She
can play with my brother Jon.
You can bring your bike. The party
is at my house. It starts at five
o'clock in the afternoon on
Thursday.

See you there!

Larson

RECIPE AND PREPARATION FOR STRAWBERRY CAKES

Recipe:

- Sugar,
- Milk,
- Flour,
- Butter,
- Eggs,
- Strawberries

Preparation: Make a strawberry cake

1. Put a cup of milk in the bowl.
2. Mix strawberries with the milk in the bowl.
3. Put a cup of sugar and 2x cups of flour into the bowl.
4. Then put four big spoons of butter and two eggs into the bowl.
5. Start mixing.
6. Then put the mixture in a cake tin.
7. Bake the cake in an oven for one hour.
8. Enjoy it with your friends!

ICE CREAM CUP

Put some mixed fruit in the glass.
 Now add the ice cream.
 After that add the cream.
 Now add the chocolate dressing.

Enjoy!

Anže Filip

RECIPE FOR PANCAKES

Ingredients:

- milk
- eggs
- flour
- sugar
- salt

Preparation:

Milk, eggs, flour, sugar and salt are placed in the bowl. All ingredients are mixed together and stirred until the batter is smooth. The batter is poured into the pan. We wait for the pancake to turn golden brown. Then we flip it over and wait until the other side is the same.

Lucija Kocuvan
 Enja Mijai
 Neja Šmon Lah

CHEESE BURGER

First bake some meat. After that prepare some bread, salad, ketchup, cheese and pickles. When the meat is baked, we put it in the bread and cheeseburger is finished.

Jure, Leo An

1.

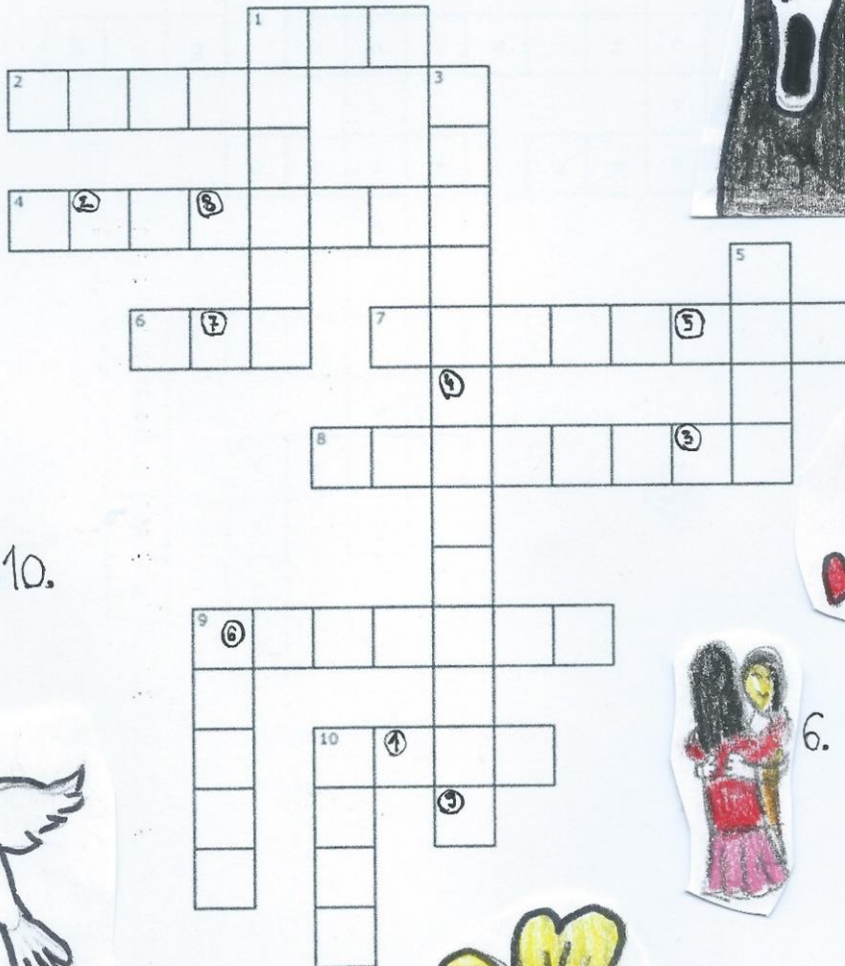
2.

3.

4.

10.

10.

9.

9.

8.

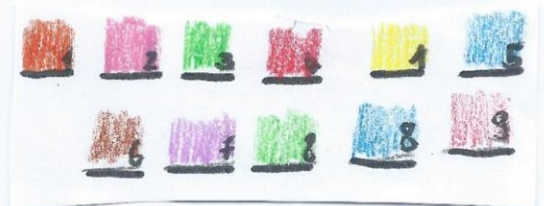
5.

6.

7.

Prispevke učencev za tokratno številko *E-OBČASNIKA* so
prispevali naslednji učitelji mentorji po abecednem redu:

Katarina Čokl, Suzana Daničič, Sara Janže, Kristina
Jazbinšek Vovk, Tanja Kolšek, Metka Krevzel, Lidija Novak,
Mažda Omladič Novinšek, Blanka Slemenšek, Lea Stiplovšek,
Andreja Škruba, Mihaela Vodopivec, Anja Zajamšek in Jerneja
Žagar.

Najlepša hvala!

Urednici

